

ข่าวประชาสัมพันธ์
สำนักงานประมงจังหวัดตาก

แนวทางในการปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการเกิดโรคสัตว์น้ำ

๑. สำหรับแหล่งน้ำธรรมชาติ

๑.๑ ในแหล่งน้ำธรรมชาติจะควบคุม ป้องกัน และรักษาโรคสัตว์น้ำได้ยาก

๑.๒ หากพบปลาป่วยเป็นโรคอื้อยโสในแหล่งน้ำธรรมชาติ ควรรีบตักปลาป่วยและปลาตายขึ้นไปฝังกลบหรือเผาทำลาย และงดการนำน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาตินั้นมาเติมเข้าบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำโดยทันที เพื่อป้องกันไม่ให้เชื้อโรคแพร่เข้าสู่บ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ

๑.๓ สามารถควบคุมคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำโดยใส่ปูนขาวในอัตรา ๖๐-๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ สำหรับแหล่งน้ำที่มีระดับน้ำลึก ๑ เมตร และอาจจะต้องใส่ปูนขาวซ้ำอีกในอัตราเดียวกันทุก ๆ ๓-๔ สัปดาห์

๒. สำหรับกระชังและบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำของเกษตรกร

๒.๑ ลดปริมาณความหนาแน่นของสัตว์น้ำที่เลี้ยงในกระชังหรือในบ่อเลี้ยงลง

๒.๒ ลดปริมาณอาหารที่จะให้สัตว์น้ำที่เลี้ยงลง ๑๐-๑๕ % เพราะสัตว์น้ำจะกินอาหารน้อยลงในช่วงฤดูหนาว และหากมีปริมาณอาหารเหลือมาก จะส่งผลให้น้ำเสีย เกิดก๊าซพิษ ซึ่งมีผลกระทบต่อสุขภาพปลา

๒.๓ เสริมวิตามินซีในอาหาร ๑-๒ % โดยน้ำหนัก เพื่อช่วยเสริมสร้างความแข็งแรง ด้านทานโรค และลดความเครียด

๒.๔ ควบคุมคุณภาพน้ำ หมั่นเอาใจใส่และตรวจสุขภาพสัตว์น้ำอย่างสม่ำเสมอ

๒.๕ การเลี้ยงปลาในกระชัง หากอยู่ในบริเวณน้ำตื้น ควรย้ายกระชังปลาไปอยู่ที่บริเวณน้ำที่ลึกมากขึ้น เพื่อให้ปลาสามารถดำรงชีวิตและมีการเจริญเติบโตได้ดี

๒.๖ หากมีปลาป่วย ควรแยกออกไปเลี้ยงและรักษาต่างหาก กรณีป่วยหนักอาจทำลายทิ้งเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคในวงกว้าง

๒.๗ หากเกิดโรคสัตว์น้ำในบ่อดิน ควรใช้เกลือแกงในอัตรา ๑๐๐-๑๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ หรือ ปูนขาว ในอัตรา ๖๐-๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ มาละลายน้ำ แล้วสาดให้ทั่วบ่อ

๒.๘ หากพบว่าน้ำในบ่อเริ่มเน่าเสีย โดยสังเกตว่ามีก๊าซผุดขึ้นมาจากพื้นบ่อ ให้ใช้เกลือสาดบริเวณดังกล่าว ประมาณ ๒๐๐-๓๐๐ กิโลกรัมต่อไร่

๒.๙ กรณีที่เกิดโรคสัตว์น้ำขึ้นในบ่อเลี้ยง จะต้องรักษาสภาพแวดล้อมในบ่อไม่ให้แย่ไปกว่าเดิม และป้องกันไม่ให้เชื้อโรคแพร่กระจายออกสู่ภายนอก โดยไม่ถ่ายน้ำออกไปสู่แหล่งน้ำสาธารณะข้างนอก เก็บปลาที่ตายหรือป่วยไว้ใส่ถุงดำมัดปาก และทำลายทิ้งโดยการฝังหรือเผา งดให้อาหาร หรือลดปริมาณอาหารลง

หากมีข้อสงสัย ติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

สำนักงานประมงจังหวัดตาก

โทร. ๐-๕๕๕๑-๕๖๑๖ และโทร. ๐-๕๕๕๑-๑๐๑๙